

ละครชีวิตเรื่อง

" ^{๒๒} ผู้ทองชนิก "

บทประพันธ์ ของ กุมุท จันทรเรือง

ถอดจากนวนิยายชิ้นเอกเรื่อง OF MICE AND MEN -----

----- ของ JOHN STEINBECK -----

" มดกล " ^{๒๓}

แสดงทางสถานีโทรทัศน์ ^{๒๔} ๔..... ในวันที่ ๑๗.๑๐.๕๓...

รายนามผู้แสดง

ยอด	อดิเรก
ใหญ่	กฤษณะ
หยิก	อดิเรก ล่าง
พุ่ม	อดิเรก สวัสดิ์
โปรง	อดิเรก สวัสดิ์
จรวาย	มด
แคลว	กอน อรณ
พวง	นิคม วัฒนกิจ

และชาวบ้าน 3 - 4 คน

กำกับแสดง โดย ..อดิเรก..สวัสดิ์..มด.....

กำกับบท โดย ..มด..สวัสดิ์..อดิเรก.....

บทสำหรับ ..อดิเรก..มด..อดิเรก..

- ใหญ่ - (เสียงออย) ยอด
- ยอด - เฮอะ - เรียกทำไม
- ใหญ่ - นี่เราจะไปข้างไหนกันนะ - ไปทำไม
- ยอด - อ้าว - นี่ลืมเสียแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อกันนะ แกลืมเสียแล้วเรอะ
- ใหญ่ - เรื่องอะไร
- ยอด - พุทโธ - ข้างไหนได้สติอะไรเสียบ้างเลย นี่แกจั่วอะไรไม่ได้เลยเชียวเรอะ
- ใหญ่ - (เสียงออย) ฉันลืม โธ - ฉันลืมจริง ๆ ให้นายชียอด ฉันพยายามจะพยายามที่จะไม่ลืม (เอามือเกาหัวตัวเอง) พยายามจริงจังจริง แท้จริงไม่ออกเลย นี่ก็ออกแต่เรื่องกระต่าย
- ยอด - กระต่ายบากระต่ายบออะไรกันอีกล่ะ แกนะข้างจั่วอะไรไม่ได้เสียเลยนอกจาก เรื่องกระต่าย (ถอนใจ) เอาเถอะ ฟังนะ แล้วที่นี้จำใส่ใจหัวใจไว้ ทีหลังจะได้ไม่เกิดเรื่องเคียดแค้นแกเจ้าผู้หนึ่งทีหนึ่งกระโปรงสีแดง ๆ คอกขาว ๆ ที่เดินผ่านราแถมบางดีเมื่ออีกได้ไหม
- ใหญ่ - (หวน) ผู้หนึ่งกระโปรงแดง ๆ คอกขาว ๆ อ้อ แล้วยังงี้ล่ะ
- ยอด - แกไปจับกระโปรงเขา ๆ ก็ร้องนะซี
- ใหญ่ - เฮอะ - ทำไมถึงร้อง
- ยอด - ถึงอธิบายให้แกยังงี้แกก็คงไม่รู้เรื่อง จำไว้เท่านั้นก็แล้วกันว่าทีหลังอย่าเที่ยวไป ดูกระโปรงผู้หนึ่งอีก รู้ไหม นั่นหยุกหยิก ๆ เอามือดวงกระเป๋าทองเก่งทำไม มีอะไรอยู่ในกระเป๋าทองเก่งรี ไหนเอาออกมาดูซิ
- ใหญ่ - (อย่างอวดฉลาด) ในกระเป๋ามีอะไรเลย
- ยอด - (ชิงช้า) แล้วในมือล่ะ ซ่อนอะไรอยู่
- ใหญ่ - ไม่มีอะไรจริง ๆ ยอด สาบานได้
- ยอด - (คุ) เอามานี้ แหมมือขวาออกมา (เมื่อเห็น) เฮะ นั่นเอาลูกหนูมาทำ เล่นทำไม หนูเป็นหรือหนูตาย
- ใหญ่ - อ้อ - หนูตาย แต่มันไม่ไค้สามันคอกนะ สาบานได้ ฉันไม่ไค้สามันทรอก ฉันเจอะมันตายอยู่อย่างนี้
- ยอด - (คุ) เอามานี้
- ใหญ่ - (ออวอน) โธ - ให้นั่นเอาไว้เล่นเถอะ
- ยอด - (ทวาด) บอกว่าเอามานี้ (หยิบลูกหนูเหวี่ยงเข้ารกไป) นี่ว่างทิ้งไป เสีย พนักขพนรอนไปที่ เอาหนูมาทำไม ไม่ไค้ความเลย
- ใหญ่ - มันหยุน ๆ มีอึ ฉันชอบเอาหัวแม่มืออุบหลังมันเล่น
- ยอด - ไม่ไค้ความ นี่หลังอายนะ เออ - นี่ จำไค้ไหมว่าเราเคยพูดกันไว้ว่าเราจะ ไปข้างไหนต่อไป
- ใหญ่ - (หัวเราะเบาและทำเสียงอายน ๆ) ฉันลืม
- ยอด - เออ หมกหวัง แต่เอาเถอะฉันจะบอกให้ เราจะไปรับข้างทำไร ที่มันไม่ขาด เราไค้ตกลงไว้กับนายจางเขาแล้ว จำไค้ไค้

ใหญ่

- เออ จริงซี แล้วไงละ

ยอก

- แล้วยังไงละ ที่ฉันสั่งแกไว้ว่าเวลาพบนายเขานะ ให้แกทำยังงี้

ใหญ่

- (อย่างไขความคิคมทวน) ไห้ฉัน - ซ่า ไห้ฉัน - ออ ยืนอยู่เฉย ๆ ไม่พูดอะไรเลย

ยอก

- วิเศษ - ก็มากใหญ่ เอาทองสียให้ฉันใจ จะได้ไม่ลืม

ใหญ่

- (ทอง เบา ๆ) ฉันจะยืนเฉย ๆ ไม่พูดอะไรเลย ไม่พูดอะไรเลย ไม่พูดอะไรเลย

ยอก

- แล้วอย่าไปฟังเรื่องเค็ดรอน อย่างที่บางลเมื่อกี้แล้วกัน

ใหญ่

- เรื่องอะไร

ยอก

- โฮเอ๋ย - จำไม่ได้เสียแล้ว (ถอนใจใหญ่) แกนะมันเป็นห่วงแวนคอกัน อย่างหนักที่เค็ดรอนะ โฮ - นี่ถ้าเป็นลำพังตัวฉันคนเดียว ไม่มีแกเป็นห่วงอยู่ อย่างนี้แล้ว ฉันจะอยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ ก็นี่ไหนก็กินได้ หางานทำที่ไหนก็ทำได้ หรือ จะหาเมียไว้สักคนก็อาจจะทำได้ (ถอนใจ) เฮอ แกนะแก

ใหญ่

- เออ - ยอก นี่เราจะไปรับจ้างเขาตัดฟันโซมะ

ยอก

- เอาละเป็นอันว่าแกจำข้อนี้ได้ แต่คืนนี้เราอนค้างอยู่ในบ้านก่อน ยังไม่ไปไหน ฉันมีเหตุผลที่จะต้องทำเช่นนั้น

ใหญ่

- เอ - ถ้าไม่ไป แล้วเย็นนี้เราจะเอาอะไรกินละ

ยอก

- ไม่เป็นไร หากินเอาแถวนี้ก็ได้ นี่เห็นไหมต้นมันมี ^{กล้วย}กล้วยมิกมิกไปช่วยกันซุกซี้
เอามิกเห็บมันแหละซุก

ใหญ่

- (คีใจ) คนนี้โซโหม คนมันมือโล ^{กล้วย}กล้วยมิกมิก

ยอก

- โซ - ซุกเข่า

(เสียงใหญ่ซุกคินขรม ขณะซุกนั้น ยอกพูด)

ยอก

- ซุกได้ หัวมันแล้ว ก็หาถึงไมแขง ๆ มากอไฟ เผามันกิน

ใหญ่

- ฉันชอบกินมันมือโลจิมน้ำตาล

ยอก

- (กุ) ในป่าจะไปหาน้ำตาลได้ที่ไหน มานี่ฉันซุกเอง แยกไปเก็บเศษไม้แขง ๆ มากอไฟเถอะ

(เสียงใหญ่วิ่งเหยียบใบไม้แขงออกไปแล้วเสียงนวมตักกิ่งไม้แขงอยู่ขรม และเสียงยอกซุกมันต่อไป คนตรีแซกแล้วแผ่วจากหายไป) ¹⁹⁷⁵ โผล่/ตาม หอมคิงไม้

ใหญ่

- มันนี่เผาแล้วหอมหอม แหม - ฉันชอบกินมันจิมน้ำตาล ¹⁹⁷⁵ โผล่/และริ้มคุดไฟ ยอกตาม

ยอก

- (ทวาด) อูวะ อยู่ในป่าจะเอาน้ำตาลที่ไหนมา อะไรที่ฉันไม่มีแจะเอาไอนันนะ

โฮ - พิจารณายของฉันลำพังตัวคนเดียว ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลย ฉันจะหา
งานทำมีคางจางกิน แล้วไม่มีเรื่องเค็ดรอน เวลาอยู่ยกงานฉันจะไปเที่ยวไหนก็ได้
อยากจะถูละคอนโซนหนัง เล่นบิลเลียดหรือเที่ยวผู้หญิงทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น
แล้วฉันใดอะไรใดก็มาเป็นตุ้มแวนคอกฉัน ฉันจะทำอะไรก็ได้ทำไม่ได้ ใ้งานทำ
ที่ไร แกก็ช่วยไ้ฉันตองถูกไล่ออกจากงานเร็ว ๆ เขาตองตุริตทุเหวระเห็ดกระเหิน
ไปทุกหนทุกแห่ง เพราะแกฉันไปก่อเรื่องร้ายขึ้น แล้วฉันนี่แหละตองคอยตามช่วยแก

- อยู่ทุกลมหายใจเขาออก ฉันนะ จวนจะเป็นบ้าเพราะแกอยู่แล้วนะ เคียว
- พอเขาประคองก็อยากจะจับกระโปรงผู้หญิงอยากลองความมันเหมือนลูกหนูใหม่
- แล้วทุกครั้งมันก็เกิดเป็นเรื่องเค็ดรอนขึ้น ใต้ายี่ ฉันอยากจะจับแกยัดเขา
- ไปในโรงพรมทวยลูกหนูสักหมื่นตัว แกจะได้บีบคลำมันไคตามความพอใจของแก
- (พุกแล้วหายโกรธ) มันลูกแล้วจะกินก็กินสิ
- ใหญ่ - (ประจบ) ยอด (ยอดไม่ตอบ) นี่ยอด
- ยอด - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - ฉันหลอกเล่นนะ
- ยอด - หลอกอะไร
- ใหญ่ - ฉันไม่เห็นอยากกินน้ำตาลเลย จริงนะ ถึงแมจะมีถ้วยน้ำตาล อยู่ใกล้ ๆ มือฉัน
- ฉันก็จะไม่เอามันจิ้มลงไปเป็นอันขาด
- ยอด - เอาเถอะ ถ้าเราน้ำตาลละก็ แกก็คงจะไคกินแน่
- ใหญ่ - ฉันไม่กิน ฉันจะให้ยอคกินคนเดียว น้ำตาลนะ ฉันไม่ยอคไคหรง
- ยอด - (นิ่งครู่หนึ่ง) นึกถึงความสะดักกายสบายใจที่ฉันจะได้รับ ถ้าไม่มีเป็นห่วง
- คอยแขวนคอฉันอยู่ นึก ๆ ขึ้นมาที่ไรอยากจะคั่งเบือเหลือประมาณ
- ใหญ่ - ยอดอยากให้ฉันไปเสียให้พนยังงั้นรี
- ยอด - แกจะไปข้างไหนไค
- ใหญ่ - ไคสิ ไปอยู่ตามป่าตามเขาไคได้ ฉันจะนอนไคตนไม่
- ยอด - แล้วหัวขึ้นมาละ จะหาอะไรกินไค แกไม่มีสมองแม่แต่จะหาอะไรใส่ท้องตัวเอง
- ใหญ่ - ฉันหาไคไม่ทองกล้ว ฉันไม่ต้องการของไคเคอะไรหรง อย่างมันจิ้มน้ำตาลอย่าง
- นั้นนะ ฉันไม่เห็นต้องการ ไม่มีน้ำตาลไคไคเวลารอนก็ไคคลงไปในน้ำ หนาวก็
- เข้าผิงแดด หาลูกหนูไคฉันก็เล่นของฉัน ไม่ตองมีไคใครมาคอยแย่งไปทิ้ง
- ยอด - (สงสาร) นอยใจที่ฉันบ่นว่าไซ้ใหม่
- ใหญ่ - ขอให้ออกคำเดียวว่า ยอดไม่ต้องการฉันละก็ ฉันจะไปทันที ไปอยู่ตามป่า
- ตามเขา ตามประสาของฉัน
- ยอด - ฉันพุกเล่นหรงใหญ่ ไม่ตองนอยใจ ฉันอยากไห้ใหญ่อยู่กับฉันที่ไม่ไห้เล่นลูกหนู
- นะก็ เพราะแกคอยบีบมันตายหมด นี่เอาอย่างนี้ไคกว่า ฉันจะหาลูกหมาไห้แก
- ตัวหนึ่ง แกจะได้ลูบมันเล่น มันคงไม่ตายง่าย ๆ เหมือนลูกหนู
- ใหญ่ - (เห็นไคหา) ถ้าไม่ต้องการฉันเมื่อไหร่ ขอให้ออกฉันคำเดียว ฉันไม่ทันที
- ไปอยู่ในป่าแถวนั้นแหละ
- ยอด - ฉันอยากไห้แกอยู่กับฉัน ปล่อยแกไป แกก็อดตายเท่านั้นเองไคไคไค ไปนั่งซุ่มที่
- ไหน พวกพรานสำคัญไคไค เป็นไคไคก็ จะยิงแกคับชีฟไปเท่านั้นเอง แกไป
- ตามลำพังของแกไคไคไคหรง ฉันสัญญาไว้กับย่าบูกอนแกสั่นใจว่าจะไม่ปล่อยแกไป
- ตามลำพังเป็นอันขาด
- ใหญ่ - ถ้างั้น เล่าเรื่องนั้นไห้ฉันฟังชียอด เรื่องที่เคียเล่นนะ
- ยอด - เรื่องอะไร

- ใหญ่ - เรื่องกระต่ายนะ
- ยอด - เรื่อน้ำมันจ้เส้นแก๊งค์เขียวนะ เอาเถอะ เมื่ออยากฟังก็จะเล่าให้ฟัง เอาซีมัน
เผาก็เย็นแล้ว ลงมือกินไปพลาจ ๆ ก็ได (ทั้งสองลงมือกินมัน)
- ยอด - (พุชชัคถอยชักคำเป็นจังหวะ) คนคล้าย ๆ กับเรานี้จะมีอยู่มากที่หาหลักแหล่งไม่ได้
เป็นคนทีหว่าเหวทีสุดในโลก พงษาคณาญาติหรือก็ไม่มี สมบัติพื้นฐานແຕ່เท่ากระตัก
หาไม่ได้ ไม่มีอะไรແຕ່อย่างทีจะยึดเป็นหลักได้โดย
- ใหญ่ - (ลิงโลด) ถูกแล้ว ถูกแล้ว ทีนี้พูดถึงกับตัวเราเอง ตัวเราเองนี่ว่าเป็นอย่างไร
- ยอด - แต่สำหรับตัวเราเองนี่นะ เราไม่เป็นอย่างนั้น เราไม่เหมือนกับคนอื่น เรามี
อนาคต เรามีเพื่อนทีจะคอยปรึกษาหารือกัน สำหรับคนอื่น คืต่างว่เกิดถูกจับติด
ตราง ก็คงจะติดไปจนกระดูก ไม่มีใครช่วยคอยเป็นห่วงเอาใจใส่ แต่สำหรับเรานะ
ไม่เป็นเช่นนั้น
- ใหญ่ - (สอดขึ้น) เราไม่เป็นเช่นนั้น เพราะอะไร เพราะฉันมีแก็คอยเป็นห่วงดูแลฉัน
แล้วแก็ฉันคอยดูแล ไซ้ไหมละ (หัวเราะอย่างคืใจ) เอ้า เล่าต่อไปซียอด
- ยอด - แก็เองก็คืจำไคขึ้นใจแล้วนี่ เล่าเอาเองซี
- ใหญ่ - ไม่ไคหรือ ฉันลืมบางตอน เล่าต่อไปซีว่า แล้วจะเป็นไจ
- ยอด - เอาละ แล้ววันหนึ่งเราก็จะรวบรวมเงินไคเป็นก้อนเป็นกำ เราหาซื้อทีไคสักแปลงปลูก
บ้าน ลงทุนเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู แล้วก็
- ใหญ่ - (สอด) ปลูกผัก เลี้ยงกระต่าย เล่าต่อซียอด เร็ว ๆ เข้าแล้วว่ในสวนเราจะ
ปลูกอะไร แล้วกระต่ายในกรง แล้วเวลาฝนตก แก็ออก เคื่อนหงาย แล้วเราจะ
ทำยังไจเล่าซียอด
- ยอด - แก็รุ่มคืทุกอย่าง ว่ไปเองซี
- ใหญ่ - ยอดเล่าคืว่า ฉันเลามันฟังไม่เหมือนยอดเล่า เล่าซี ว่ทำไมยอดถึงยอมให้ฉันเป็น
คนเลี้ยงกระต่าย
- ยอด - เราจะยกร่องผัก กั้นคอกเพาะกระต่าย ทำเล่าเลี้ยงไค เวลาฝนตกหนัก เราก็จะไป
นั่งพักเสียบ้าน แล้วพูดว่ " งานรี ขอหยุดพักไว้ที " แล้วก็ไม่ไคใครมาบังคับให้
เราต้องทำงาน กรว่ฝน ถาฝนว่นอย เราก็ไปก่อไฟขึ้นในเตา นั่งผิงหรือคืมน้ำร้อน
กิน หรือไม่ก็นอนฟังเสียงฝนตกกระแทบหลังคาและไปไม่สะบายใจ เจ็บ ว่ พู่มาก
เห็นชวกรไคไม่เห็นไคความเอาอย่างนี้คืว่า นี่ใหญ่พรงนี้ เวลาพบนายจางกอ
ถาเขาถามอะไร แก็จะทำยังไจ
- ใหญ่ - (หยุคเคี้ยวมัน
- ยอด - คืมากใหญ่ คืแก็จะคืซีเรื่อย ๆ พอเรามทีของ เราแล้ว ฉันจะให้แก็ไคเลี้ยงกระต่าย
แก็ทีเคียว ความทรงจำของแก็ขึ้นมาก
- ใหญ่ - (พุมใจ) ฉันจำไคซี
- ยอด - (เอางานเอาการ) ฟังนี้ใหญ่ ฉันอยากใหจ้่าสถานที่นี้ไว้ ตรงทีเรานั่งกันอย่เคียว
นี่นะ พอจะจำไคไหมละ ทีเราจะไปทำงานอยู่โน้น หิงตาลทิวโน้น ไคไกลจากทีนี้
เท่าไคนัก

- ใหญ่ - ฉันจำที่นี้ได้ ทำไมจะจำไม่ได้ ฉันยังจำว่าจะไม่พูดอะไรได้เลย
- ยอด - ก็มาก ฟังนี่นะใหญ่ ฟังให้ดี ถ้าแกไปเกิดมีเรื่องเดือดร้อน เช่น เรื่องร้าย ๆ เหมือนตอน ๆ
นะ ฉันอยากใหแกวิ่งมาที่นี้แล้วซ่อนตัวอยู่หลังพุ่มไม้นี้ เข้าใจไหม
- ใหญ่ - (ซา ๆ) ซ่อนตัวหลังพุ่มไม้
- ยอด - ซ่อนตัวหลังพุ่มไม้จนกว่าฉันจะมาตามตาแก เหนือจะจำได้ไหม
- ใหญ่ - จำได้สิ ซ่อนหลังพุ่มไม้จนกว่ายอดจะมา
- ยอด - แต่แกจะต้องระวังไม่ให้มีเรื่องเดือดร้อนเกิดขึ้น รู้ไหม ถ้าทำไม่ได้ละก็จกแกจกชวคได้เสียง
กระต่าย
- ใหญ่ - ฉันจะไม่ให้มีเรื่องเดือดร้อน ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ
- ยอด - ก็แล้ว นอนเถอะ
(เสียงลมตัวลงนอน ไปไม่กรอบ)
- ใหญ่ - ยอด ง่วงแล้วเหรอ
- ยอด - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - เราเลี้ยงกระต่ายหลาย ๆ สีนะ
- ยอด - (เสียงง่วง) เออวะ สีแดง เขียว สีเหลือง สีน้ำเงิน เสียงมันดังสนั่น
- ใหญ่ - เอาขนปุย ๆ นะ อย่างที่เคยเห็นที่เขาคินนะ
- ยอด - (ง่วง) เออ ขนปุย ๆ
- ใหญ่ - แต่เอาเถอะ ถ้ายอดไม่ต้องการมันเมื่อไหร่ละก็ ขอใหบอก
- ยอด - แกล้งไปนะ ธรรมดาแล้วจะบอกอะไร
แต่ดีใจที่พี่ - ทอมมากเสียก็

ฉากที่สอง

- เป็นฉากภายในบ้านพักคนงาน ลักษณะฉากภายในบ้านพักคนงานเห็นกำแพงสามต้น ด้านหนึ่งมีหน้าต่าง
มองไม่ตองใหญ่นัก เห็นวิวทิวเขาในอกทนมสมควร ภายในส่วนหนึ่งเห็นเตียงนอนคนงานที่อยู่ในสภาพ
ไม่สะอาดนัก ข้างฝาผนังข้างของเช่นเสื้อผ้ามืดกระจก ยารักษาโรค หนังสืออ่านเล่นเก่า ๆ ที่
ข้างฝาอาจจะมีรูป หญิงนูนนอยหม่นนอย คัดออกจาก ผสพ. ติดข้างฝาไว้ ที่กลางห้องมีโต๊ะสี่เหลี่ยม
เก่าๆ พอนั่งไคสองสามตัว บนโต๊ะมีตะเกียง 1 ดวง ไฟบอกเก่า ๆ 1 สำหรับ ฉากนี้เริ่มเวลา
ประมาณ 10 โมงเช้า แดสดอกเข้ามาทางช่องหน้าต่างๆโดยประตูห้องเปิดเข้ามา คาพุ่ม ชาย
ชรา เดินเข้ามาก่อน แกเป็นคนค่อนข้างหลังค่อม แขนควน ถือไม้กวาด หันรักแร้มากวดย
เดินตามคาพุ่มเข้ามาก็มียอดและใหญ่ ซึ่งทั้งสองแบกถุง ใส่เสื้อผ้ามืดเข้ามาควยเริ่มบท
- พุ่ม - ไหนดว่าจะมาถึงตั้งแต่เมื่อคืนนี้เจ้านายเขาคอยเจ้าอยู่ เมื่อเช้าฉันดูหัวเสียนะ ที่ยังไม่เห็นเจ้าเขา
มา เพราะว่างานเขากำลั้งชาคคน (คาพุ่มเอาแขนข้างควน ซึ่งถือควยไม้เข้าไปทางเตียงนอน
สองเตียงแล้วพูดทอนันแหละเตียงขอเจ้า สองเตียงนั้นแหละ)
- ยอด - ไปที่เตียง เหวี่ยงเครื่องหลังไปบนเตียงแล้วก็เอามือตบ ๆ ที่นอนซึ่งเต็มไปด้วยฝุ่น แล้วก็ไป
ตรวจดู ชั้นข้างวางของ หยิบเอาของสีเหลือง ๆ ขึ้นมามดูคบพทอ
- ยอด - วะ - นีมันอะไรกันโว้ย
- พุ่ม - ก็ไม่รู้เหมือนกัน (ยอดอ่านที่ซอง) มาหา มาแมลงสาบ มาเรือดไร ทุกชนิด อะมะ

ไอเต๋ยงนี้ถ้าจะเก็บไปด้วยไอ ของโศโครกอย่างนี้ชื่อว่า ไม่ไหวจริง ๆ

- พุม - เจาคณโฑไอเต๋ยงนี้เกานะ เป็นหัวหน้าช่าง เป็นคนสะอาดอยู่ก่อนกินข้าวยังล้างมือเลย
- ยอก - แตะงโคนเรือคักเสียหลังลายพอย

ขณะที่ใหญ่เกินไปที่เต๋ยงของเขา เปิดเครื่องหลังเหวี่ยงลงบนเต๋ยงแล้วนั่งลง อาปากจ้องดูยอกอย่างสนใจ

- พุม - เจาหัวหน้าช่างนะ เป็นคนละเอียดละออ ถึงแม้ว่าที่เต๋ยงจะไม่มีเรือใดเลยก็ออกอายานะไปรยลงไปไม่ได้

- ยอก - ฉันก็ไม่แน่ใจนัก แล้วเขาออกจากงานไปเพราะเรื่องอะไรละ

- พุม - ก็เหมือนกะคนอื่น ๆ ละ นึกอยากจะออกขึ้นมาก็อ้างว่าอาหารไม่ถูกปากบ้าง เป้งงานอย่างนั้นบ้าง อยากย้ายไปเรื่อย ๆ ในท่านองนี้ละ
- (ระหว่างที่ยอกกับใหญ่จักแจงเต๋ยงนอนของต่าง ๆ)

- ยอก - เจาของบ้าน เจานายนะ ชื่ออะไรนะ

- พุม - ผู้ใหญ่แกลว เขาเป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นคนมีเงินละ

- ยอก - จิตใจเป็นยังไง

- พุม - งานก็ เงินก็ ไม่มีอะไร (ขณะนั้นประตูเปิดออก ผู้ใหญ่แกลวเดินเข้ามา) เฮย- เจานายเขา มาแล้วโว้ย (ยอกยกมือไหว้ ใหญ่ไหวตาม) (พุม ลืม ๑๐๐๐)

- แกลว - ฉันเขียนหนังสือบอกเจ้าแกล่สั่งว่าต้องการคนงานสองคน เริ่มงานเช้าวันนี้ แกได้หนังสือมาจาก เจ้าเล็กหรือเปล่า

(ยอกคลวงกระเป๋าทบิเบศกระดาศสั่งให้แกลว แกลวอ่านแล้วก็พูดว่า ...)

- แกลว - อ้าวในนี้กับบอกไว้แล้ววว่า แกจะต้องเข้ามาทำงานให้ทันเช้าวันนี้

- ยอก - (ก้มหน้ามองดูเท้าของตน) คนขับรถเมล์ ส่งเราลงฝึกที่ตองเดินมาตั้ง 10 กว่ากิโล ตอนเช้าจะหารถออกมาที่นั่นหาไม่ได้

- แกลว - เช้าวันนี้ เราต้องส่งคนไปทำงาน ซากไป 2 คน จะส่งเจ้าไปเดี๋ยวนี้ก็คงจะไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว รอไว้อาหารเย็นดีกว่า

(แกลวหยิบสมุดออกมาจากกระเป๋ำ เอาดินสอมาจกดชื่อ เต๋ยงของคนงาน และปลายดินสอเข้ปาก แกลวถาม) แกรู้อะไร

- ยอก - ยอก ยอก เอี่ยมเอม

- แกลว - แล้วอีกคนนั้นละ ชื่อไร

- ยอก - เขาชื่อใหญ่ ใหญ่ สมทรง
- (แกลวจดชอคนทั้งสองลงในสมุด)

- แกลว - เจาเคยทำงานที่ไหนมาก่อน

- ยอก - ที่ลำนารายณ์นั่นแหละ

- แกลว - แล้วแกละ (หมายถึงใหญ่)

- ยอก - เขาก็ทำงานที่นั่นเหมือนกัน

- แกลว - เจาหมอนึกงไม่ไรคนช่างพูด

- ยอก - ถูกแล้ว เขาไม่ไรคนช่างพูด ทำงานแข็งยังกะควายแฉะ

- ใหญ่ - (ยิ้มกับตัวเองพร้อมกับได้ยินคำพูดของยอด) แข็งแรงยังกะควายเนาะ
- ยอด - (หันไปจ้องตาเขม็งที่ใหญ่ ใหญ่ส่ายนัยน์ตา ถมหัวลงท่าควายความละเอียดใจที่ลืมนัยน์ตาของยอด)
- แคลว - ฟังนี่เจ้าใหญ่ แกทำอะไรบ้าง
(ใหญ่ตกใจเมื่อถูกตั้งคำถาม พยายามหันเข้าหายอดเพื่อให้อยู่)
- ยอด - เขาทำไปทุกอย่าง ให้เขาลองซิเขาทำได้ทั้งนั้นละ เรื่องแบก ๆ หาม ๆ ละต้นก็ทั้งนั้น
- แคลว - (หันไปทางยอด) เอ ทำไมไม่ไหมมนั้นตอบคำถามของมันเองแกมีลัษณคมในอะไรอยู่หรือ
- ยอด - ฉันหมายถึงว่าเขานะไม่ใช่คนฉลาด แต่เขาเป็น, คนงานที่แข็งแรง ของหนักขนาด ร้อยกว่า กิโล บางทีถึงสองร้อยกิโลยกไหวนะ
- แคลว - ออ แกนี่เป็นโฆษกประจำตัวเขาหรือ แกมีส่วนได้เสีย แบ่งส่วนแบ่งค่าจ้างเขาซิ
- ยอด - เปล่าเลย ฉันไม่ทำอย่างงั้นหรอก
- แคลว - เกิดมาฉันก็ไม่เคยเห็นใครที่จะลอคเอาตัวเขาไปยุ่งกับเรื่องของคนอื่นมากเท่าที่แกมีกะเจ้าหมอนี่
- ยอด - เราเป็นญาติกัน เป็นลูกพี่ลูกน้องกัน ฉันสัญญาแม่ของฉันว่าจะดูแลเอาใจใส่เจ้าหมอนี่
เมื่อตอนเด็ก ๆ นะ เจ้าหมอนี่มันถูกมั่วเตะที่หัว แต่เขาก็ไม่เป็นอะไรมาก เพียงแต่
ไม่ค่อยฉลาดเท่านั้น แต่เขาจะทำทุกอย่างที่เราบอกให้เขาทำ
- แคลว - ก็ดีแล้ว งานของเราก็ไม่ต้องการคนที่สมองใสเท่าไหนหรอก ขอให้มันแรงทำงานดี ๆ ก็แล้วกัน เอาละ เจ้ายอด ถึงยังงี้ก็ดี ฉันจะต้องจับตาดูแก ทั่วไม่แกถึงออกจากงานที่ลำนารายณ์เสียละ
- ยอด - ก็งานมันเสรีจกัหมคงงาน
- แคลว - แกทำอะไรกันที่นั่น
- ยอด - เขาวางจ้างเราซุกๆ ระบายน้ำ
- แคลว - ดีแล้ว แตอย่าแสดงอะไรว่ามีเรื่องอวดฉลาดหน่อยนะ ไม่มีใครสามารถจะตบตาฉันได้หรอก เอาละ คินี่หลังจากกินข้าวเย็นแล้ว เขาจะทำงานกันต่อแกไปพบกับหัวหน้างานที่ชื่อ นายโปรง นะ
- ยอด - นายโปรง
- แคลว - ใช่แล้ว นายโปรง เป็นคนรูปร่างสูง ๆ ใหญ่ ๆ หนอย เจ้าจะพบเขาเวลากินอาหารค่ำ
(แคลวเปิดประตูจะออก แตะกอนออกไคหันมตรองคนทั้งสองอย่างพิลึกพิจารณาอยู่ครู่ใหญ่
แล้วก็ออกจากประตูไป เมื่อเสียงฝีเท้าคอยทางหายไปแล้ว ยอดก็หันมาเล่นงานใหญ่)
- ยอด - ไหนแกว่าแกจะไม่พูดอะไรซักคำนี้ังใจละ แหม - ออขยายชี้เท้าออกมาไม่ได้ ค่ะไม่ก็ขวิดไคงานกัน
- ใหญ่ - (รูสึกกระวนกระวายที่กระพำนิค) ฉันลืมนไปยอด
- ยอด - ลืมน แกก็คี่แต่แกตัวว่าลืมน แล้วทุกทีที่แกลืมน ฉันก็คี่ต้องล่ำบากหาทางออกใหม่ทุกที
(ยอดทั้งตัวนั่งลงบนเตียง) แล้วคี่แกนี้ไป เขาก็จะจับตามองดูเรา ขอให้ระวังหุบปาก
แกไว้ให้คี่นะ (ทั้งสองเงียบอยู่ครู่หนึ่ง)
- ใหญ่ - ยอด

- ยอ ค - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - เอะ นี่นี่เคยถูกมาเตะที่หัวควยหรือยอ ค
- ยอ ค - ถ้าแกเคยถูกมาเตะหรือถูกกระแทบซ้ำก็จะเป็นการดีไม่น้อยที่จะทำให้คนอื่นไม่ต้องพลอย
ลำบากอยู่กับแกเหมือนอย่างที่ต้องลำบากอยู่เวลานี้
- ใหญ่ - แล้วแกว่าฉันเป็นญาติของแกหรือ เป็นลูกพี่ลูกน้องกันยังงั้นหรือ
- ยอ ค - ใหญ่ไวควยเตะว่านั่นมันเป็นคำโกหก ฉันก็ดีใจอยู่ทีมันเป็นการโกหก เพราะถ้าว่าแก
เกิดเป็นวงศ์ญาติญาติของฉันทจริง ๆ เขาละก็ ฉันแสดงคอตายเสียดีกว่า
(ยอ ค รู้สึกตัวว่ามีใครแอบมีใครแอบฟังที่ประตูกลับเข้าไปเปิดประตู) อ้อนี่แกมาแอบ
ฟังอยู่หรือ
- พุ่ม - ฉันเพิ่งเดินเข้ามา ไม่ได้ยินเรื่องอะไรของแกหรือก ว่ายังงั้น แกรู้สึกว่าเป็นนายนะ
เป็นยังงั้น
- ยอ ค - คุณเป็นคนตรงไปตรงมาดี
- พุ่ม - เขาเป็นคนที่อยู่หรือก แกทำความเข้าใจดี ๆ กะเขา ก็คงไม่เป็นไร
(ขณะนั้นหยิกก็เดินเข้ามาในห้องพักของตงงาน)
- หยิก - เห็นพ่อของฉันทใหม่ ตาพุ่ม
- พุ่ม - เมื่อกลับมาทีนี้ แกเลยวนดูเหมือนจะเดินไปทางครัว
- หยิก - อ้อ - เจาสองคนนี่เป็นคนงานใหม่ใช่ใหมละ
- พุ่ม - ใช่ - เอ๊ย แกสองคนนี่รู้จักกับลูกของนายเสี่ยชิ ชื่อคุณหยิก
อา - เจานชอยยอ ค แล้วเจานันนะ
- ยอ ค - ชื่อใหญ่
- หยิก - ให้มันตอบของมันเองซิวะ
- ยอ ค - มันเป็นคนไม่ขวางพูด
- หยิก - อูวะ - เวลาคนพูดควยมันต้องตอบซิวะ นี่ เป็นเป็นอยู่ได้
- ยอ ค - เรามาควยกัน
- หยิก - (ทำเสียงแกก) อ้อ - หมายความว่าเจ้าไม่อยากจะเจอกับใหญ่มันพูดกับชายัง
งั้นหรือะ
- ยอ ค - จะให้มันพูดก็ได้ เอ้า - พูดซิเจ้าใหญ่
- ใหญ่ - อ้อ - อ้อ เราฟังมา
- หยิก - ทีหลังจำไว้นะ เวลาใครเขาพูดควยจะต้องตอบซิ คนแถวนี้จะมาทำจองห้องกับฉันทไม่ได้
(ลูกคาม) เข้าใจไหม - (กระแทกเท้าออกประตูไป)
- ยอ ค - แหม - อายหมอนี่หาทางกวนเหลือเกิน
- พุ่ม - เขาเป็นนักมวญ เคยขึ้นเวทีมาแล้วนะ
- ยอ ค - จะเป็นอะไรก็ช่างเถิด แตอยากมาคุยกับเจ้าใหญ่เข้าก็แล้วกัน เอ ทักไมมันถึงแสดง
หาขวาง ๆ กวน ๆ กับเจ้าใหญ่ก็ไม่รู้
- พุ่ม - อ้าว - เรื่องมันเป็นยังงี้ หยิกนะก็เหมือนกับคนตัวเล็ก ๆ โดยมากที่เกลียดคนตัวโต ๆ
ชอบหาเรื่องวิวาทกับคนโต ๆ เพื่อสำแดงเดชว่าตัวนะเล็กก็เล็กพริกขี้หนู ซึ่งสามารถ

จะปรามคนโต ๆ ไฉนแหละ เรื่องมันเป็นอย่างนี้

ยอก - ลักษณะอย่างนี้ดูเหมือนเขาเรียกว่าปมคอบ ปมเชื่องอะไรนี่ละอย่างไรงี้ก็ เจ้าหยิกก็
ไม่ควรจะมายุ่งกับเจ้าใหญ่ เจ้าใหญ่เนี่ยมันไม่เคยทักมายากี่จริงหรอก แต่มันหนักเหวี่ยง
เกินเจ้าหยิกขึ้นมายุ่งกับมันละก็จะตองเจ็บตัว

พุ่ม - เรื่องมันยาก นอกจากมันถนัดมันเป็นลูกของนายแล้ว ใครจะคอยกับมันก็ไม่ได้ประโยชน์
อะไร ถ้าคนโตมัน^{ใจดี}ลงใจลงไป มันก็รักปรว่าคนโตซึ่งแก่คนเล็ก เหมือนมันปรายไ้คน
โตกว่าไ้ มันก็จะคุยกับดว่า ฮี - นี่ไม่ใช่ฝีมือพอรี - แต่ ที่ฉันเลามาเนี่ย อย่าเที่ยว
พูดไปนะ รูเขาพูดเขาจะกัฉนั้นแะเชียว

ยอก - ฟัง ๆ แล้วฉันยังไม่ชอบหนาเจ้าหมอนมากขึ้นทุกที อายคนเล็ก ๆ ที่แอกท่าเหมือนแมลงป่อง
ดูแต่ทางเองอา อวดอวดพิชินี้ไม่ถูกเสกกับฉันแน

พุ่ม - แหม - ตั้งแต่ไ้คนใหม่คนใหม่นี้มา มันยังปองขึ้นอีกหลายสิบเท่า

ยอก - อ้อ - สำแดงเคชอวคเมีย เมียหมอนี่นะสวยเหวระ

พุ่ม - สวย - แะ

ยอก - แะอะไร

พุ่ม - ชอบทำหูท่าตา

ยอก - เพ็งไ้คนใหม่ ๆ ทำหูท่าตากับคนอื่นแล้วเหวระ

พุ่ม - ฉันเห็นทำหูท่าตาทำกับนายโปรงหัวหนาคณงาน เจ้าหยิกมันไม่รู้หรือว่าเมียมันนะเล่น
เล่นตาทำกับนายโปรง แล้วมันก็เล่นตาทำกับเจ้าพวง คณงานพุ่ม ๆ ที่นอกคนหนึ่ง

ยอก - เอ - ถ้ามันจะสนุกเสียแล้ว

พุ่ม - นี่รู้ไหม ยอก ฉันคิดว่าผู้หญิงที่เจ้าหยิกไปควาเอามานี่นะ ถ้ามันไม่ใช่คนคีนักหรือ
แล้วอย่าพูดไปนะ ถ้าเรื่องกระตอนเขาพูดเจ้าหยิกจะตอ ฉันแะเชียว วาง ๆ ก็
ลองดูเอาเองเถอะว่าเป็นผู้หญิงชนิดไหน ฉันจะตองไปโรงครัวหนอย ไปละนะ

(ออกประตูไป)

ยอก - นี่ใหญ่ ฉันรู้สึกหวั่น ๆ พิกควาเกินนี้จะตองเกิดเรื่องกับเจ้าหยิก อายคนแบบนั้นฉันเคย
เห็นมาก่อน นี่มันมาชุกแะ แล้วมันรูวาแกชกจะปอด ๆ มันอยู่ อีกไม่ชาหรือ มันจะ
ตองหาโอกาสชกปากแะแน

ใหญ่ - (ใจเสีย) ฉันไม่ยากมีเรื่องเคือครอน (วิ่งวอน) โ - อย่าให้เขามาชกกับ

~~ยอก - ฉันเกลียดอายมุษยชนคน เคยเห็นคนจำพวกนี้มามากเหมือนอย่างตาพุ่มว่า มันไ้~~
~~เปรียบเราทั้งชนทั้งดอง (หยดกคินคหนึ่ง) แล้วถ้ามันมายุ่งกับแก เราจะต้องเคือค~~
~~รอนแน ไม่มปัญหาเลย เขาเป็นลูกของนาย ฟังนี้ใหญ่ แกจงพยายามเลียงไ้ทางเจ้า~~
~~หมอนันไ้มากที่สุดเท่าที่แกจะทำไ้โดยอย่าพูดกับมัน ถ้ามันเขามาไ้ในห้องนี้ แกก็ดูไปนั่ง~~
~~เสียสุดมุมทองไ้ไ้ไกลไปเชียว ทำยังงิไ้ไ้ใหญ่ใหญ่~~

ใหญ่ - ฉันไม่ยากมีเรื่องเคือครอน ฉันไ้ไ้ทำอะไรไ้ให้เขา ทำไมเขาจะมาหาเรื่องฉันละ

ยอก - (ถอนใจ) ช่วยไ้ไ้ มันคงจะหาเรื่องกอกการวิวาทกับแกเขาสักคราหนึ่ง แต่แก
จะตองพยายามเลียง ไม่วิวาทกับมัน จำไ้ไ้ไ้ไ้

ใหญ่ - ยอก ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ (เงียบไปครู่หนึ่ง) - นี่ - อา ยอกโกจรฉนั้นใหม่

ยอก - ฉันไม่โกรธแกหรอก แต่ฉันไม่ชอบใจเจ้าหยิก เรามาทำงานที่นี่ก็เพื่อหวังจะได้เงินสัก
ก้อนหนึ่ง อย่างน้อยสักสามสี่ร้อยบาท (เสียงเฉียบขาด) แกเลี้ยงให้ทางเจ้าหยิก
นะใหญ่

ใหญ่ - ~~อ้อ~~ ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ

ยอก - ~~พี่!~~ ~~ทำไมเกิดเรื่องได้ดั่งนี้~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~
อ้อ!
ยอก - ~~ทำไมเกิดเรื่องได้ดั่งนี้~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~
ยอก - ~~ทำไมเกิดเรื่องได้ดั่งนี้~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~ ~~แล้วทำไมพี่ไม่ไป~~

ใหญ่ - ออ - ฉันจำได้ละ (ลิงโลด) ฉันจำได้ละ ฉันจะไปที่นั่นแล้วไปซ่อนอยู่ในพุ่มไม้
ยอก - ซ่อนอยู่ในพุ่มไม้ ทั้งฉันมาเรียกแก อย่าให้ใครเห็นแกเป็นอันขาด ซ่อนให้ดี ซ่อนในที่
ริมห้วยนั้น ทองเสียให้ฉันใจ

ใหญ่ - (ทอง) ซ่อนในพุ่มไม้ริมห้วย ซ่อนในพุ่มไม้ริมห้วย

ยอก - ถ้าหากว่ามีเรื่องร้ายเกิดขึ้น
ใหญ่ - ถ้าหากว่ามีเรื่องร้ายเกิดขึ้น
ยอก - นั่นแหละ ทองให้ฉันใจ จะได้ไม่ลืม

(จรรยาศรี เขามากระแอม สงเสียงอยู่ห่างไม้)

จรรยา - (หางไม้) ฉันมาตามหาหยิก

ยอก - เขาไปแล้ว ไปเมื่อสักครู่นี้เอง

จรรยา - ออ - เธอเป็นคนงานใหม่ที่เพิ่งมาถึง ไซ้ใหม่จะ

ยอก - ไซ้

จรรยา - (กรีกกราย) บางทีหยิกเขาก็มาที่นี่

ยอก - (หวน) แต่เดี๋ยวนี้เขาไปแล้ว

จรรยา - ถ้ายังงั้นฉันก็เห็นจะต้องไปตามเขาที่อื่น (แสดงจริต) นี่แน่ะจะพอกัน ถ้าบังเอิญเห็น
ละช่วยบอกตอควรวา ฉันเที่ยวตามหาเขาอยู่ (จริต) คงไม่มีใครว่าไฉนที่เมียเที่ยว
ตามตัวฉันไปละนะ (ประทุพิด เสียงจรรยาพูดนอกทอง) ใจจะพอไปรง

ไปรง - (หางไม้) ใจแมคนสวย

จรรยา - ฉันเที่ยวตามหาหยิก

ไปรง - แน่หรือ เห็นไปในเรือนเมื่อสักครู่นี้เอง

จรรยา - รวยพอไปรงละกอ ไปก่อนนะจะพอกันน้อย

ยอก - พูดอย่างนั้นเองที่เจ้าหยิกเอาหัวเป็น คนรัก คนรัก คนรัก

ใหญ่ - สวยจัง

ยอก - โจงครีมห่อเก็น รูปอย่างนี้ค่าตัวมันคงไม่ใช่น้อย คนรัก คนรัก คนรัก

- โปรง - ยังไม่รู้ได้ ถ้ามีใครขอม้างบางทีก็จะให้เขาไป เอ- ถึงเวลากินข้าวแล้วไปโรงครัว
กันเถอะ
- ยอศ - พวกแกไปก่อนประเดี๋ยวฉันจะตามไป (โปรงกับพวกออกประตูไป)
- ใหญ่ - ไคยินไหมยอศ ไคยินไหม
- ยอศ - ไคยินแล้ว เอาเถอะใหญ่ ฉันจะขอเขาให้แกสักตัวหนึ่ง
- ใหญ่ - เอาตัวกาง ๆ นะ สีขาวสีน้ำตาล
- ยอศ - ไปกินข้าวเถอะ ฉันไม่รู้ว่าจะมีตัวสีขาวสีน้ำตาลหรือไม่
- ใหญ่ - รีบขอเขาหน่อยนะยอศ เดี๋ยวเขาจะเอามันให้ใครไปเสียก่อน
- ยอศ - เอาเถอะ ลุกขึ้นไปกินข้าวก่อน
(เสียงประตูเปิด หยิกเข้ามา)
- หยิก - พวกเองเห็นผู้หญิงผานเข้ามาทางนี้ไหม
- ยอศ - ออ หยิก เอย คุณหยิก เห็นเมื่อสักครู่ชั่วโมงมาแล้วเห็นจะได้
- หยิก - มาทำไมที่นี่
- ยอศ - (ทำเสียง) เห็นวามาทะเยวตามหาคุณอยู่
- หยิก - แล้วออกไปทางไหนรู้ไหม
- ยอศ - ไม่รู้ ฉันไม่ไคเอาใจใส่
- หยิก - คีละ (กระพืบเท้าผลักประตูปิดแล้วออกไป)
- ยอศ - รู้ไหมใหญ่ ชักหัวนี้ ๆ ว่าตัวฉันเองอาจจะต้องรับมือกับเจ้าหมอนี้ แหม - ไม่ถูกชะตา
เสียเลย ให้ตายซี ไปเถอะเดี๋ยวไม่มีอะไรเหลือ
(โฆณา - เตะเปิดประตู)

ก. พ. ๑๓

ฉากเกี่ยวกับฉากที่สอง

คืนรุ่งขึ้น แม่เพลาจวนค่ำ แสงภายนอกยังลอคเข้ามาตามช่องหน้าต่าง แต่ข้างใน
ห้องคอนข้างมีคสตัว โปรง กับ ยอด เดินเข้ามา โปรงไปเปิดสวิชไฟที่อยู่เหนือโคม แสงไฟ
พุ่งลงบนโต๊ะ ภายในห้องสว่างขึ้น รอบโต๊ะใช้ลังสนุ หรือลังไม้ฉาฉาแทนเก้าอี้ ทั้งสองนั่งลง
ตรงข้ามกัน

โปรง เรื่องเล็ก ไม่ต้องขอบอกขอบใจอะไรกันหน้าหน้าหรอก ฉันก็ต้องแจกจ่ายลูก
หมาให้ใครต่อใคร ช่วยแบ่งกันไปเลี้ยงอยู่แล้ว

ยอด มันอาจจะเป็นเรื่องเล็กสำหรับพี่โปรง แต่สำหรับเจ้าใหญ่ะมันเป็นเรื่องใหญ่ที่
เกี่ยว ให้อย่าซี ความที่มันตื่นเต้นกับเรื่องลูกหมา ฉันยังสงสัยอยู่ว่ามันจะไม่กลับ
มานอนนี้เสียเป็นแน่ มันคงอยากนอนกกลูกหมาอยู่ในยุ่งนั้นแน่

โปรง ก็ซึ้งมันเถอะ (เปลี่ยนเรื่อง) ให้อย่าซี เกิดมาไม่เคยเห็นคนแข็งแรง แข็งงาน
อย่างเจ้าหมอนี้

ยอด (พากพุมใจ) เพียงออกคำสั่ง มันจะก้มหน้าก้มตาทำ ทำอะไรไ้ทั้งนั้น ที่ไม่ต้อง
ออกหัวคิด

โปรง แผลกนะ ที่แกสอนคนไปไหนมาไหนด้วยกันตลอดเวลา

ยอด แผลกที่ตรงไหน

โปรง อ้าว ก็คนเรา ต่างคนก็ต่างมีปัญญาของตัวเอง คนประ^{รอบ}เราที่ตองหาเลี้ยง
ปากเลี้ยงทองช่วยตัวเอง มีใครบางที่มีปัญญาหรือมีเวลาไปยุ่งกับเรื่องของคน
อื่นได้

ยอด ~~เจ้าใหญ่ะ มันไม่ใช่คนวิกลจริต มันเพียงแต่สมองมัน ปัก^{ที่}ตาอ่อน แต่มันเองก็หา
ไรคนฉลาดวิเศษ วิโสอะไรแคไหนไม่ ฉลาดก็คงไม่ต้องมาหาเขากินค้าอยู่
อย่างนี้ คนมีปัญญาจะต้องมีที่ทำมาหากินของตัวเอง มีที่ดินทำนา ทำไร่ ทำสวน
อะไรของตัวเอง ไม่ต้องเป็นลูกจ้างเขา (โปรง หยิบไพ่^{ที่}ออก สับกริต แล้ว
เล่นถอกไฟ ขณะยอดพูดต่อ) ไม่เห็นแผลกตรงไหน ที่เราจะไปไหนมาไหนด้วย
กัน บ้านเราอยู่จั่วราย อยู่ไกล ๆ กัน ฉันรู้จักป่าเลี้ยงเจ้าใหญ่มา แกเลี้ยงมัน
มาแต่เล็ก ๆ พอป่าตาย มันก็ตามฉันไปไหนต่อไหน หางานทำกันไปเรื่อย ๆ เลย
ชักจะชิน ๆ กัน (โปรงหยุกเล่นถอกไฟ จ้องหน้าฟังยอดพูด ยอดพูดต่อ) มันเป็น
เพื่อนแก่เหงาได้ (หัวเราะ) ฉันเคยแกล้งมันก็เคย คือเกิดอยากจะได้ตลก
อวดชาวบ้าน เจ้าใหญ่มันก็ไม่รู้หรอกว่าฉันแกล้งมัน ฉันออกคำสั่งให้มันโคกลงไปใน
คลอง มันก็โคกลงไปจริง ๆ แล้วมันก็ว่ายน้ำไม่เป็น เราได้ลากันตอนแรก แต่พอ
มันจะสลัดก้นตายเข้าจริง ๆ ต้องโคกลงไปช่วยกันลากขึ้นมาเกือบตาย แต่มันก็
จำไม่ได้หรอกว่ามีอะไรเกิดขึ้น นาสงสาร ฉันเลยเลิกแกล้งมันตั้งแต่นั้นมา~~

โปรง ~~เขาเป็นคนดี คนเราไม่จำเป็นต้องคนมีปัญญาฉลาดนี้จะเป็นคนดี บางคราวมันกลับ
ตรงกันข้าม คนยิ่งฉลาดยิ่งชั่วและยิ่งโกง (ยอดหยิบไพ่^{ที่}ออกเล่นมา)~~

ยอก (ขณะถอดไฟ) ฉันทเองก็เป็นคนไม่มีญาติ เจ้าใหญ่กลายมาเป็นชนกคิดหลังกันไป
ไหนต่อไหนด้วยกัน มันก็เลยชิน ๆ กันไป จะไปสลัดมันทิ้งก็ไม่ได้ หมอช่วยตัวเอง
ไม่ได้ ถ้าไม่มีฉันทคอยช่วย

โปรง แทะหมอไม่ใช่คนเกเร มันมองเห็น มันไม่มีนิสัยเกเร

ยอก ถูกของแฉะโปรง ใหญ่ไม่มีนิสัยเกเร แต่มันก็ไปเกิดเรื่อง เพราะความโง่บัด
ตนของตัวเอง อย่างที่เกิดเรื่องทีล่านารายณ์ (เขาหยุดถอดไฟแสดงความอัปยศ
ใจที่พลั้งพลุกไป) แล้วไฟโปรงอย่าไปเล่าให้ใครฟังนะ

โปรง (อย่างเคร่งขรึม) เกิดเรื่องอะไรทีล่านารายณ์

ยอก ~~อย่ารู้เลย ฉันทไม่ควรเล่า~~

โปรง ~~มีอะไรเกิดขึ้นทีล่านารายณ์~~

ยอก (ฮึกฮัก) มีผู้หญิงแต่งกระโปรงชุดสีแดงเดินเข้ามา หมอนี้เห็นอะไรแปลกไม่ได้
นึกอยากจับตอง เป็นตองจับให้ไต่ กอไปควากระโปรงแม้นั้นเชว นังนั้นเกิดรอง
เจ้าใหญ่ก็เกิดตกใจยิ่งเห็นยวกระโปรงแนบ แลละเวลาเกิดเรื่องอย่างนี้ ยิ่งตก
ใจยิ่งคิดอะไรไม่ออก นังผู้หญิงยิ่งแผกเสียงร้องใหญ่ ฉันทบังเอิญอยู่ไม่ไกลนัก ไต่
ยีนเสียงผู้หญิงร้องก็วิ่งออกไป ควาไต่คุณเป็นฟาดกระบานเจ้าใหญ่ เป็นทางเดียวที่
จะให้มันปล่อยมือไต่

โปรง (จ้องตาเขม็ง) แล้วมีอะไรเกิดขึ้น

ยอก (เรียงไข้อย่างระมัดระวัง) นังผู้หญิงร้องให้ไปบอกพ่อแม่พี่น้องพากันไปแจ้งผู้ใหญ่
บ้านว่าถูกฉกฉราวนาจาร ตกลงผู้ใหญ่บ้านก็คุมลูกหลานสมัครพรรคพวกออกตามลา
เจ้าใหญ่ เราต้องไปคอยขอขนาตัวกลางกอบัวตลอดวัน ค่ำลงจึงได้อโอกาสเลี้ยง
ออก ถ้าปล่อยให้พวกนั้นจับตัวเจ้าใหญ่ไต่ มันคงถูกรุมข่มจนถึงหามแน แต่มันก็ไม่รู้
ตัวเลยว่ามันไต่ทำอะไรผิดไปเมื่อไหร่

โปรง นังผู้หญิงนั้นก็ไม่มีใครรับปากเจ็บอะไรไม่ไ้ไ้

ยอก ไม่เป็นอะไรเลย เพียงแต่ตกใจกลัว ^{ว่านั่น} อย่าว่าแต่นังผู้หญิงนั้นเลย แม่ตัวฉันทเอง หรือ
ใครก็ตาม คงต้องตกใจแน่ ถ้าถูกหมอนี้จับตัวอยู่ แต่มันไม่ไ้ไ้ทำร้ายแม่ผู้หญิงคนนั้น
เลย มันเพียงอยากจับตองกระโปรงแดง เหมือนอย่างอยากไปจับตองดูปลาลูกหมา
เล่นอย่างงั้นแหละ

โปรง เจ้าใหญ่มันไม่ใช่คนพาลเกเร ฉันทอ่านลักษณะมันออก

ยอก ถูกแล้ว มันเป็นอย่างนั้น นอกจากนั้นยังทำทุกอย่างที่ฉันทสั่ง (ใหญ่เดินเข้ามา เดิน
ตัว ลีบ มีพิรุณว่ามีอะไรแอบซ่อนคิดมีมาควย) ใจ ใหญ่ ลูกหมาดีไหม

ใหญ่ (ตะลึ่งละลึ่ง) สมันค่าง น้ำตาล ปนขาว อย่างที่ฉันทอยากไ้ไ้ (เขาไปที่เตียงของ
เขา นอนหงายลง แล้วยกเขาสองข้างขึ้นคล้าย ๆ กับเพื่อบังของที่อยู่บนท้องของ
เขา ยอกเก็บไฟวางลงฉับพลัน)

ยอก (เคาะขาด) ใหญ่
(ใหญ่ผงกหัว ร้องตอบ)

ใหญ่ ออะไร จะ
 ยอด ฉันทบอกแกแล้วไซ้ไหม ว่าห้ามไม่ให้เอาลูกหมาเข้ามาในห้องนี้
 ใหญ่ ลูกหมาอะไรกัน ฉันทไม่ไ้เอาลูกหมาอะไรมาควยนี้
 (ยอดเดินเข้าไปหาใหญ่ จับไหล่ใหญ่ตะแคง แล้วหยิบลูกหมาออกมาจากที่ซ่อนที่พุง
 ของใหญ่)
 ยอด นี่ยังง
 ใหญ่ คินฉันทมาเถอะยอด
 ยอด แกลุกขึ้นมาเสียดี้ ๆ แล้วเอาเจ้านี้ไปไว้กับแม่ของมันที่ในยุ้ง โธมันเพิ่งเกิดใหม่
 ยังอ่อนเหลือเกิน แกอยากจะขามันให้ตายอย่างนั้นรึ คีไม่คิฉันทจะบอกพี่โปร้งไม่ให้
 ให้แกสักตัวนึ่ง
 ใหญ่ สงมาเถอะ ฉันทจะเอามันกลับไปอย่างทีบอก โธ ฉันทเพียงอยากดูมันเล่นหน้อย
 เคียว
 ยอด (ส่งลูกหมาคิให้ใหญ่) คีแล้ว รีบเอากลับไป เคียมันเจามือตายเสียดอน
 (ใหญ่รับเอาลูกหมาไป โปร้งมองตาม)
 โปร้ง ให้ตายรึ หมอนี้มันก็เหมือนกับเด็ก ๆ
 ยอด ถูกแล้ว เหมือนเด็ก ๆ แล้วก็ไม่เป็นภัยกับใครเหมือนเด็ก ๆ ยกเว้นแต่หมอนี้
 กะยังกะวักะทิง ฉันทหาว่าคินนี้หมองบ้วนเป็นนอยที่ขึงตลอดคิน คงไม่กลับมา
 นอนนี้ แตกัั้งเถอะ คงไม่เป็นไร
 (พวงเดินเข้ามาในห้อง แล้วมีพุ่มเดินตาม ตอนบับประตู แสดงความเป็นห่วง
 สุนัขแก่ที่ตามมาควย)
 พุ่ม โอคาง นอนอยู่ตรงนั้นแหละ อย่าตามเข้ามาเลย
 พวง โอหมาแกของตาพุ่มนี้เหม็นคลิ่นไล่เหลือเกิน แผลที่หลังก็เ็นาเพอะ ตสนทรมาน
 นาจะสังหารมันเสียให้พนทุกขพนรอนไปเสียดี้
 พุ่ม ฉันทเลี้ยงมันมานาน อยู่กันมาเสียดอนจัน จันไม่รู้สีกว่ามันเหม็น
 พวง (เดินกลับไปทีประตู ทำทีเหมือนพิจารณาสุนัข) พันฟางก็หมคปากแล้ว เคินก็ชา
 ลาก แต่มันแซลเนา หนอนขึ้นหยุบ ทำไมแกไม่ขามันเสียดเอาบุดู ปล่อยให้มัน
 ทรมานอยู่ไค
 พุ่ม ฉันทเลี้ยงมันมาแต่เล็ก ๆ มันเป็นหมาที่ฉลาด รื้ออะไรต่ออะไรหลายอย่าง
 ยอด ฉันทก็เคยเห็นหมาฉลาด ๆ คี ๆ หลายตัว
 พวง ฟังนี้ ตาพุ่ม หมาตัวนี้นะมันอยู่ไปอย่างแสนสุทรมาน ฉันทจะให้มันป็นเอาไหมละ
 จอปากกระบอกเข้าที่หัว เหนียวโกโป้งเคียว ช่วยให้มันพนทุกข
 (พุ่มมองรอบ ๆ ขอความเห็นใจจากทุกคนในห้อง)
 พุ่ม ไม่เอา ฉันททำไคไคหรือก เคยเลี้ยงกันมา อยู่กันมาเหมือนกับเพื่อนที่คิของฉันท

พวง ตัวมันเองก็มีแต่ทรมาน ยิ่งกว่านั้น นึกถึงคนอื่นเขาบ้างสิ เวลามันเจ็บเข้าไป
ใกล้โต๊ะกินข้าว มีอะไรอยู่ในท้องก็พาจะออกหมด เอาอย่างนี้ดีไหมละ ถ้าแก
มันเองไม่ได้ ฉันจะช่วยจัดการให้

พุ่ม โอ้ ฉันเลี้ยงมันมาแต่เล็ก ๆ

พวง หมาของโปรงเขาออกลูกตั้งหลายตัว ขอเขามาเลี้ยงใหม่สักตัวเขาคงให้ ฉันจะ
ช่วยช่วยไ้คางให้พ้นทุกข์ไปเอง

โปรง ถูกแล้ว แกจะเอาลูกหมาไปเลี้ยงสักตัว ฉันก็ให้แกได้ พุ่มเขาวาของเขากลับแล้ว
ไอ้หมาแก่มันทรมานสิ้นดี ตัวมันเองเวลาแก แล้วถาต้องเจ็บทรมาน แล้วคงอยาก
ให้ใครมาช่วยยิ่งให้ฉันกับพุ่มทุกขไปที

พุ่ม แต่มันคงเจ็บ

พวง ไวใจมือฉันเถอะ ฉันจะยิ่งตรงท่ายทอยพอดี จะไม่ทันรู้สึกเจ็บเลย

พุ่ม (เห็นทางมีหวัง) แต่แกไม่มีปืน

พวง แล้วกัน มีสิ (เดินไปที่ชั้นเก็บของมาไล่ไล่เตียงของเขา เปิดกระเป๋าค้นทางออก
หยิบปืนสั้นบรรจุของหนึ่งขึ้นมา)

นี่ไงละ อยวาทะหมาเลย คนหรือหมี โคนเหมาะ ๆ ตามสนิท

(กับพุ่ม) ตกลงนะ ฉันจะจัดการให้เอง

พุ่ม เอาไวพรงนี้ ไม่ดีกว่ารี

พวง ไม่มีเหตุผลเลยที่จะผลัดวันประกันพรุ่ง (เดินไปเปิดประตู)

โปรง พวง

พวง หือ ?

โปรง เอาจอบติดมือไปควยนะ แล้วชุกหลุม กลบเสียให้ดี

พวง (พูดขณะออกประตูไป) จะ พี่โปรง

(เสียงพวงจากนอกห้อง) มะ ไอ้คาง ตามมาดี ๆ นาน ๆ ยังงาน ประเดี้ยว
พุ่มทุกข

(ทุกคนในห้องเงียบสนิท พุ่มนั่งตาเหม่อ อยู่บนเตียงนอน ความเงียบคงอยู่ชั่วครู่
ใหญ่)

หมายเหตุ ระหว่างนี้ จะแยกบทพระท้าวโปรงกับยอก ปู่พื้น ท้าวความถึงงาน
วันเรึงที่จะมีระบำลูกทุ่งหรืออะไรทำนองนี้ ส่วนพุ่มไม่ปรปักษ์พูด เพราะใจหวน
เสียงปืนที่จะดังขึ้น เมื่อเสียงปืนดัง พุ่มสทงน้อย มีน้ำตาคลอและคอย ๆ ก้มหน้า
ลง นั่งนิ่ง ทั้งยอกและโปรงหันไปมองพุ่มนั้นแต่เสียงปืนดังขึ้น แล้วยอกหันมาสับ
ไฟอย่างแรง ๆ แล้วแจกเลนต่อไป โปรงลุกเดินไปที่ประตู)

โปรง รถแทรกเตอร์ น้ำมันเครื่องพร่องอยู่หนอยหนึ่ง จะไปเติมเสียหนอย (โปรงออกประ
ตุไป พวงกับใหญ่ เดินเข้าประตูมา ใหญ่เดินไปนั่งที่เตียงนอนของตน พวงทำความ
สะอาดป็น แล้วเก็บเขาที่ พุ่มล้มตัวลงนอนถายหน้าผาก หยิก พรวดพราดเข้าประตู
มา

หยิก - พวกแกที่นั่งอยู่ที่นั่นะ เห็นเมียนฉันไหม ?

พวง - ไม่เห็น

หยิก - (กวาดสายตารอบ ๆ ห้องครู่หนึ่ง) เอา นี่เจ้าโปรงหายไปข้างไหน

ยอก ค - ไปที่ทุ่ง เห็นว่าจะไปสูดไฟในควา เห็นว่าจะไม่เติมหัวน้ำมัน 11/12/70

หยิก - ไปนานแล้วเรอะ

ยอก ค - สัก 5 หรือ 10 นาที

หยิก - คีละ ต้องไปดูเสียหนอย (กระแทกประตูออกไป)

พวง - ตามไปไว๊ บางทีจะไ้คุดมว ย ไอ้หยิกนี้ชักกำเริบ ถึงกล่ากับจะประมือกับพี่โปรง
เจ้านี่ไม่รู้จักพี่โปรงเสียแล้ว

ยอก ค - มันคงนึกาเมียของมันจะกำลังคุยอยู่กับพี่โปรงยังงั้นละซี

โซ - ฉันนะเป็นคนมีแขนข้างเดียว มาเสียแขนเสียข้างหนึ่งนี่ เพราะตกต้นไม้ เขา
เขาทำขวัญให้ฉัน 250.- บาท แล้วฉันก็เก็บได้อีก 150.- บาท รวมกันเป็น
400.- บาท นี่ถ้าฉันขอมือหุ่นส่วนควยฉันมีไท่แก่ได้ 400.- บาท ฉันทำอะไรก็ไม่ค่อย
ไหว เพราะร่างกายไม่สมบูรณ์ประกอบ อายุก็มาก แต่ฉันอาจช่วยแกหุงหาอาหาร
เลี้ยงไก่ รดน้ำผักอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ก็เห็นพอจะได้อะไร

ยอด - เอ - จะตอ้งคิดกันก่อน เราเคยคิดกันว่าจะมีแต่เพียงสองคน ก็ใหญ่กับฉัน ไม่เคย
คิดว่าจะมีคนอื่นมารวมควย

พุ่ม - ฉันยินดีจะทำพินัยกรรมยกส่วนของฉันให้พวกแกเมื่อฉันตายไปเพราะฉันเองก็ไม่มีวงศ์
ศานญาติใครอื่น พวกแกมีทุนอยู่แล้วสักเท่าไรละ บางทีเราอาจจะลงมือทำกันเดี๋ยว
นี้ก็ได้

ยอด - สองคนมีติดตัวอยู่ 20 บาท พอดี ๆ เอ - แคว่ปลาย เดือนนี้ใหญ่กับฉันจะโคคาจาง
คนละรอยบาท สองคนรวมกันเป็นสองรอยบาท แล้วตาพุ่มมีอยู่แล้ว 400 ก็จจะรวมกัน
ได้เป็น 600 ที่นี้เขาจะขายให้เรา 1,000.- บาท เราขาดเงินอีกเพียง 400 บาท
เท่านั้น (กิด) เอออย่างนี้ใหม่ละ เราเอาเงิน 600 ไปผ่อนชำระเขาถอน แล้ว
ส่งใหญ่กับตาพุ่มไปอยู่ที่นั่นก่อน ส่วนฉันคงอยู่ทำงานต่อไป สะสมเงินเข้าอีกสักห้าเดือน
ก็จะขึ้นนี้โคหมด (ลิงโลด) พุ่มนี่ นี่เราทำไ้แล้วนี่ เราจะทำที่นี้ไ้แล้ว
เราจะแต่งที่นั้นเสียให้เรียบเรียบ (ใฝ่ฝัน) ที่ต่างวามี่งานวัคมีเยเก มีละคอนมา
เล่นแถวไกล ๆ บ้านเรา เราก็จะปิดประตูบ้านแล้วก็ไปคุ้มในโศบายใจเลย ตอน
เปิดไ้เขาเลา ตอนวัความเขาคอก แล้วเราก็จะพากันไปคุ้มเยเก

ใหญ่ - แต่ตอ้งเอาหญ้าทิ้งไว้ให้กระต่ายกินก่อน (หัวเราะ) เห็นไหมละ ฉันไม่ลืม เมื่อไหร่
เราจะเริ่มกันเสียทีละยอด

ยอด - อีกเดือนเดียว ฉันจะเขียนจดหมายส่งไปให้เจ้าของที่ แล้วให้ตาพุ่มออกเงิน 400
บาท ไปวางมัดจำไว้ก่อน เอ - เสียใครกำลังเขามา พวกเราอย่าไปบอกคนอื่น
นะ เรารูกันแต่ลำพังเราสามคนเท่านั้น

(โปรง หยิก กับพวง เดินพูดกันเข้ามา ห้างไม้ค)

หยิก - ฉันไม่ได้ทำอะไรหรอกที่โปรง เพียงแต่ถามคุณเท่านั้น

โปรง - แหม - แต่ถามฉันบ่อยจนกระทั่งฉันรำคาญ ถ้าแกควบคุมเมียของแกเองไม่ได้
แล้วใครจะไปควบคุมให้ได้อะไร

หยิก - โซ - ฉันก็ไม่ได้พูดอะไรหรอก เพียงแต่ถามคุณเท่านั้น

พวง - ทำไมแกไม่บอกให้นางเป็นหนี้มันรู้จักอยู่กับเหยาเผ่ากับเรื่อน อย่าปล่อยให้มาเพ่นพ่าน
แถวนี้ ประเดี๋ยวก็จะเกิดเรื่องพรอยขึ้น

หยิก - ไม่ใช่งการอะไรของเอ็ง เจ้าพวง หรือถ้าไม่ขอมใจออกไปข้างนอกก็ได้

พวง - (หัวเราะ) โซ - ^{จนที่คิดเสีย} แคว่ตอ้งไปนอนที่โปรง แต่กลับถูกที่โปรงตอน
เสียหน้าแหว โอหน่าอย่างเอ็งนะไม่มีใครเขากลัวหรอก ชิ - ชิ - ชิ - อวคจะเป็น
นักมวยฝีมือเอก เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้นละวะ

ใหญ่ - (หัวเราะเสียงดัง)

- หยิก - หัวเราะอะไรจะเจ้าใหญ่
- ใหญ่ - (หัน) หือ - ออกระต่าย กระต่ายของฉัน
- หยิก - อยะแก หัวเลี้ยว อวดดีมาหัวเราะเยาะชา ลูกขึ้นมาชิวะ ฉาหรือยังละ
(หยิกถลันเข้าไปหาใหญ่ควยหมักชายชวา ใหญ่ร้องเสียงหลง)
- ใหญ่ - ยอด - ยอด อยะให้เขามารังแกฉันนี่ (หยิกขอยหมักเข้าใส่หัว ใหญ่ไม่หยุดยังคนอื่น ๆ พวกนี้ร้องดังให้ใหญ่ปิดตัวเองและชกตอบบ้าง บางทีกะโผนว่า โห - เจ็ดโหลอาบนานาเจ้าใหญ่หมดแล้ว)
- ยอด - (หุน) สุวิระ - สุวิระ ใหญ่อย่าให้มันทำเอาข้างเดียว (คนอื่นก็หุนใหญ่)
- ใหญ่ - เอาละนะ (ใหญ่จับมือหยิกบิ๊ค หยิกกรวญครางควยความเจ็บปวด คนอื่น ๆ ร้องดังว่า ใหญ่จับมือเจ้าหยิกบิ๊คกระดูกคงแตกหมด)
- ยอด - ปล่อยที่ใหญ่ - ปล่อยที่ - เดี่ยวตาย
(เสียงปล่อยวาง หยิกวางลงไปบนพื้น และหยิกกรวญครางอย่างเจ็บปวด)
- โปรง - ต้องส่งไปบ้างสิเร็ว ถ้ากระดูกมือจะละเอียดหมด
- ใหญ่ - โห - ยอดก็บอกใหญ่สิ ฉันก็สู้สิ ฉันไม่ยอมให้เขาต้องเจ็บเลย
- โปรง - นี่พวกร ช่วยกันห้ามเจ้าหยิกไปใส่เกวียน ไม่ต้องตกใจเจ้าใหญ่ไม่ใช่ความของแก ได้หยิกแน่นอนหาเรื่องของมันเอง
- ยอด - นี่โปรง เราอาจจะถูกไล่ออกจากงานนะ โห - เราต้องการเงินมากทีเดียว
เราอาจจะถึงขีดตายก็ได้ไหม
- โปรง - นี่ - เจ้าหยิก ถ้าเองหาเรื่องให้อีสองคนนี่ต้องเขาตรางหรือถูกออกจากงานละก้อ ขาจะเป่ารองเรื่องนี้ให้ใคร ๆ เขารู้ทั่วกันหมดว่า แกเป็นคนพลด รังแกเขาก่อน จึงได้ถูกปราบจนเป็นเช่นนี้ เอ็งไม่ยอมให้เมียของเอ็งรู้เรื่องนี้ไม่ไร (หัวเราะ) ถ้าเมียของเอ็งรู้เรื่องละก็ เอ็งจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน
- หยิก - (เจ็บปวด) ฉันไม่บอกใครหรอกจะ
- โปรง - ใครตามก็บอกว่าถูกขอยทับเอาที่นั่นแล้วกัน เอา - พวกรช่วยกันห้ามเจ้านี่ไป
(เสียงห้ามหยิกออกจากห้องไป พร้อมกับเสียงของหยิกกรวญครางเจ็บ)
- ยอด - ไม่ต้องตกใจแล้ว ไม่ใช่ความผิดของแก แกทำตามหน้าที่ฉันบอกให้แกทำ ไปล้างหน้าล้างตาเสียไป เลือดเประะไปหมด
- ใหญ่ - ฉันไม่ต้องการหาเรื่องเค็ดครอน (เดินหางไม้ แล้วหันมาเรียก) ยอด
- ยอด - ทำไม
- ใหญ่ - แกยังคงให้ฉันเลี้ยงกระต่ายอยู่นะ
- ยอด - เออ - แกไม่ได้ทำอะไรผิดนี่
- ใหญ่ - ฉันไม่ได้ตั้งใจจะทำร้ายใคร
- ยอด - บอกให้ออกไป ไปล้างหน้าล้างตาเสีย

(โฆณา)

ฉากที่สาม

เป็นลานกว้าง มีชาวบ้านมาชุมนุมรื่นเริงกัน ตั้งวงกินเหล้าบ้าง ผู้แสดงจะมีประมาณ 20 กว่าคน ปล่อยตรงกลางวงๆ สำหรับนาฏศิลป์ 12 คน มีชนไม้สำหรับนั่งบ้าง .

โปรง (นั่งกินเหล้าอยู่กับพรรคพวก ยอกเดินเข้ามา) อ้าว, ยอกบ๊ะ ไหงวันนี้มาถึงนี้ มา มา นั่งนี่ก็ได้

ยอก อุดากสนุกวันหนึ่ง บวงทีคนเราก็อยากจะปล่อยอารมณ์เสียบ้าง
โปรง แล้วเจ้าใหญ่ละ ไหมมาควยหรือหรือ?

ยอก เปลาหรือจะ ไม่กล้าให้มา กลัวเกิดเรื่อง มันไม่ค่อยรู้เรื่องราวอะไรเสียเลย

โปรง อ้าว แล้วไว้ไซ้ไค้หรือ อยู่คนเดียวนะ

ยอก อ้อ ฉันให้เขาไปอยู่ในยุ้งข้าว ให้เจ้าหมอกลูกหมาของพี่โปรงนะเป็นเพื่อนเล่น
แล้วก็สั่งไม่ให้ออกไปไหนเป็นอันขาด (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง เออ ก็น่าสงสาร มีลูกหมาเป็นเพื่อนเล่น ทำไมมันชอบนิกนะ

ยอก มันชอบดูคนล่าชนปุ๋ยๆ นิมๆ ถ้ามีลูกหมาให้มันเล่นซักตัวละก็ มันไม่ไปไหนหรอก
(ทุกคนหัวเราะ)

โปรง เออคือ สนุกซักวันก็แล้วกัน (เสียงโชนขึ้น)

พวง เออ ยอก สาวๆทางโน้นใจละ หลายคนนา หน้าตาดีๆชะค้าย

โปรง ไปชียอก เออ เห็นว่าร้องเพลงไค้ไม้ไซ้หรือ สำแดงอะไรบ้างซิ

ยอก (อาย) หีพอไค้จะพี่ (คนอื่นร้องหนุน ยอกออกไปร้องเพลง)

คำแล้ว

คำลงแล้ว เสียงเพลงดังแว่วมาไกล เสียงโชนเสียงกลองยั่วใจ
ข้าอยู่เฝ้าเฝ้ามาสนุกกัน

เสร็จจากงาน มาสำราญกันเถิดเร็วพลัน เหน็จเหนื่อยกลางวัน
มีนิกหัวันเพราะว่ามียามเย็น นอนพักกายพักใจพ้นจากความล่าเคียด เรามีความสุข
เพราะทุกคนต่างเป็น เพื่อนรักเพื่อนเล่นชอนยามค่ำคืน

มาชิมมา เติคมา ชะ ชะเร็ว ๆ ชิมมาเถิดมา สนุกสนานเรามาเฮฮา
พบ พบหนาเวลาค่ำคืน

นาฏศิลป์ 12 คน ออกกร่ายรำนานาฏศิลป์จบ ยอกกลับมาที่วงเหล้าของโปรง
ก้มเหล้า สนุกสนาน กลองเพคเอาท

ฉากที่สาม

เป็นลานกว้าง มีชาวบ้านมาชุมนุมรื่นเริงกัน ทั้งวงกินเหล้าบ้าง ผู้แสดงจะมีประมาณ 20 กว่าคน ปล่อยตรงกลางว่างๆ สำหรับนาฏศิลป์ 12 คน มีชนไม้สำหรับนั่งบ้าง .

โปรง (นั่งกินเหล้าอยู่กับพรรคพวก ยอกเดินเข้ามา) อ้าว, ยอกบ๊ะ ไหววันนี้มาถึงนี่ มา มา นั่งนี่ก็ได้

ยอก
โปรง อุดมสุขกันวันหนึ่ง, บวุงที่คนเราก็อยากจะปล่อยอารมณ์เสียบ้าง แล้วเจ้าใหญ่ละ ไหมมาควยหรือหรือ?

ยอก
โปรง เปลาหรือจะ ไม่กล้าให้มา กลัวเกิดเรื่อง มันไม่ค่อยรู้เรื่องราวอะไรเสียเลย อ้าว แล้วไว้ให้ใครหรือ อยู่คนเดียวอะ

ยอก
อ้อ ฉันทให้เข้าขบอยู่ในขางขาว ให้เจ้าหมอกลูกหมาของพี่โปรงนี่เป็นเพื่อนเล่น แล้วก็สั่งไม่ให้ออกไปไหนเป็นอันขาด (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง
ยอก เออ ก็น่าสงสาร มีลูกหมาเป็นเพื่อนเล่น ทำไมมันชอบนิกนะ มันชอบดูคนล่าชนปุยๆ นี้มๆ ถ้ามีลูกหมาให้มันเล่นซักตัวละก็ มันไม่ไปไหนหรอก (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง
พวง
โปรง
ยอก เออดี สุนัขก็วันก็แล้วกัน (เสียงโชนขึ้น)
เออ ยอก สาวๆทางโน้นใจละ หลายคนน่า หน้าตาดีๆชะควย
ไปชียอก เออ เห็นว่าร้องเพลงได้ไม่ใช่ว่าหรือ สำแดงอะไรบ้างซี
(อาย) ที่พอได้จะพี่ (คนอื่นร้องหนุน ยอกออกไปร้องเพลง)

คำแล้ว

คำลงแล้ว เสียงเพลงดังแว่วมาไกล เสียงโชนเสียงกลองยั่วใจ
ข้าอยู่เฝ้าเชิดมาสนุกกัน

เสร็จจากงาน มาสำราญกันเถิดเร็วพลัน เหน็จเหนื่อยกลางวัน
มีนิกหัวนเพราะว่ามียามเย็น ผ่อนพักกายพักใจพ้นจากความล่าเคียด เรามีความสุข
เพราะทุกคนต่างเป็น เพื่อนรักเพื่อนเล่นในยามค่ำคืน

มาชิมมา เติชมมา ชะ ชะเร็ว ๆ ชิมมาเถิดมา สนุกสนานเรามาเฮฮา
พบ พบหน้าเวลาค่ำคืน

นาฏศิลป์ 12 คน ออกร้ายรำนานาฏศิลป์จบ ยอกกลับมาที่วงเหล้าของโปรง
ดื่มเหล้า สนุกสนาน กลองเพกเอาท

ฉากที่สาม

เป็นฉากภายในยุงที่ทำงานนี้ ภายในยุงอาจจะมีกองขางหรือมีสิ่งประกอบอื่นใดที่ทำให้บรรยากาศของการเป็นยุงเป็นฉากภายใน แสงคอนข้างสลัวตอนแรกกลองจับใหญ่ในระยะทางขณะที่คนตรีแบล็กทราวยังบรรเลงอยู่แล้วค่อย ๆ โคลงกลองเข้ามาเมื่อคนตรีค่อย ๆ จางหายไป

ใหญ่ - โอ - ทำไมถึงตายง่ายยังก็ไม่รู้ เจ้าก็ตัวโตกว่าลูกหนูเป็นกายเป็นกอง ฉันไม่ได้ตวยแรงเท่าไร ปอกเคียวเท่านั้นแหละตายได้ โอ - นี่ถ้ายอกรูว่าฉันทำให้เจ้าตายละก้อ เขาอาจไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่ายก็ได้ อ้อ นี่มันไม่ใช่เรื่องที่ร้ายแรงถึงกับจะต้องไปซ่อนในพุ่มไม้ไม่ใช่รี ไม่ร้ายแรงอะไร ฉันจะบอกกับยอกรูว่า ฉันพบมันตายอยู่อย่างนี้ (ถอนใจ) เฮอ - แต่แล้วยอกรูก็จะรู้ เขาก็ว่า " แกทำมันตาย ยามาปิดันเสียให้ยากเลย " (โกรธ) โอ - ไฉนมาว่า ทำไมถึงตายง่ายอย่างนี้ละ (ร้องไห้) ฮี - แต่บางทียอกรูเขาอาจจะไม่ถือไอนหมาเล็กๆ อย่างนี้นั้นไม่มี

ความหมายและสำคัญอะไรนี้

(จรวยศรี โผล่เข้ามาในยุง)

จรวย - (หางไม้) ถืออะไรอยู่ในมือวีจะ พอดหนุนนอย

ใหญ่ - (จอจรวย) ยอกรูเขาห้ามไม่ให้ฉันพูดหรือคุยอะไรกับเธอทั้งนั้น

จรวย - (หัวเราะ) ออ - ยอกรูออกคำสั่งอะไรละก้อแกทำตามทั้งนั้นรี

ใหญ่ - ถ้ายอกรูว่าฉันพูดกับ ^{เธอ} ~~เขา~~ ละก้อ เขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่าย

จรวย - เขากลัวว่าประเคียวหยิกจะหึงษ์ หยิกเขาวาเขาถูกซ่อนไม้เท้ามือหัก ไปหลอกเด็กก่งจะเชื่อ ฉันรูหรือก่นา ขอนไม้ซ่อนเมียที่ไหนกัน เอาเถอะ ถ้าเขาบ่มบามอะไรขึ้นอีก แกก็หักมือเขาเสียสิ ข้างหนึ่งก็แล้วกัน

ใหญ่ - อย่าพูดเสียให้ยากเลย ฉันไม่พูดกับเธอหรือ

จรวย - คนอื่น ๆ เขาไปเที่ยวบางลี้กันหมด อีกนานกว่าเขาจะกลับกัน ทำไมฉันจะพูดกับแกไม่ได้ โอ - ฉันไม่ได้พูดกับใครเลย เหงาจะตายไปแล้ว

ใหญ่ - ฉันจะไม่พูดกับเธอ

จรวย - ฉันเหงา แกนะพูดกับใครต่อใครก็ได้ ส่วนฉันพูดกับใครไม่ได้นอกจากกับหยิก เพราะว่าหยิกเขาขี้หึงษ์ โอ - เป็นแก ๆ จะรู้สึกยังงี้ ถ้าแกไม่ได้พูดกับมนุษย์อื่น ๆ เลย

ใหญ่ - ก็ฉันไม่ควรพูดกับเธอนี้ ยอกรูเขากลัวเกิดเรื่อง

จรวย - เอะ นั้นแกเอาอะไรพูดไว้นั้นนะ

ใหญ่ - (เสรวาโสรก) ลูกหมา ลูกหมาของฉันเอง (ร้องไห้)

จรวย - อว - ตายเสียแล้ว

ใหญ่ - ตัวมันเล็กเหลือเกิน ฉันเล่นกับมัน มันทำท่าจะกัดฉัน ฉันก็ทำท่าจะตวยมัน แล้วมันก็ตวยมัน แล้วมันก็ตาย

จรวย - พุทโอ - สมบัติกับลูกหมาตัวเดียวก็เสรวาโสรกไปได้ ลูกหมาหาได้ง่ายถมไป มีอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง

- ใหญ่ - ไม่ใช่ยังงั้น ยอกเขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่ายนะ
- จรวย - ทำไมถึงอย่างนั้นละ
- ใหญ่ - เขาว่า ถ้าฉันทำอะไรผิดกะกอ เขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่าย
- จรวย - แกนนี้คุ้มข้างคลังกระต่ายเสียเหลือเกิน มันเรื่องอะไรกัน
- ใหญ่ - (อึ้งคิออยู่ครู่ใหญ่) ฉันชอบดูสิ่งนุ่ม ๆ อย่างกับกระต่ายขนนุ่ม ๆ
- จรวย - แกนมันบ้าแน
- ใหญ่ - ฉันไม่บ้า ยอกเขาว่าฉันชอบเอานิ้วดูของนุ่ม ๆ
- จรวย - ความจริงใคร ๆ ก็ชอบของนุ่ม ๆ เหมือนกันทั้งนั้น ฉันเองก็ยังชอบดูคัส่าแพรหรือกำมะหยี่เลย แกชอบดูกำมะหยี่เคนไหม
- ใหญ่ - (เสียใจ) ชอบสิ ทำไมจะไม่ชอบ ฉันเคยมีผืนหนึ่ง บ้าบูแกให้ เออ - แล้วมันหายไปไหนก็ไม่รู้ ฉันทำหายเอง นานมาแล้ว
- จรวย - แกนะมันบ้า มีความคิดเหมือนเด็ก ๆ แกฉันก็พอจะเข้าใจความรู้สึกของแกอยู่บางครั้ง ฉันเองก็เหมือนกัน เวลาทำผมฉันชอบนั่งดูผมของฉันเล่น เพราะว่าผมของฉันนะละเอียดนุ่มดี คนบางคนผมหยาบเหมือนเส้นลวด อย่างกับหยิกผิวของฉันนี่ ผมผมหยาบเหลือ ส่วนผมของฉันนี่อ่อนนุ่ม เพราะฉันหมั่นแปรงมันบ่อย ๆ ทำให้ผมละเอียดนุ่ม ไม่เชื่อดองคับคูสิ นี่สองคำแฉนี้ เป็นยังงี้ใหญ่ (ใหญ่กล่าวจรวย) อย่าใหญ่งนะ
- ใหญ่ - แหม นุ่มคิจัง (คังขึ้น) แหม - นุ่มคิจัง
- จรวย - นี่ ๆ ๆ ทำผมฉันยุ่งหมกแล้ว (โกรธ) พอที่เออะ (ใหญ่ยังคงความกล้าต่อไป) บอกว่าพอที่เออะ (ร้อง) เอะ บอกว่าให้ปล่อย ปล่อย นี่แกบีบคอฉันนี่ (ร้อง) ปล่อย
- ใหญ่ - (ตกใจ) อัยาร้อง (เอามืออุดปากจรวย จรวยพยายามแผกเสียงให้ปล่อยเสียงคล้ายปลุกปล้ำต่อนานพอสมควร ตลอดเวลาใหญ่ร้องวิงวอน) โธ - อย่าคิน โธ - อย่าคิน โธ - อย่าคิน เกียวยอกรูเขา เขาจะโกรธ โธ - (เสียงกระตักถันกรือบ ร้างจรวยร้องสับสน ใหญ่หอบ แล้วค่อย ๆ รู้สึกตกใจ) เอ - นี่ฉันทำสิ่งร้ายลงไปแล้ว - หรือนี่ ฉันทำผิดอย่างร้ายแรงลงไปแล้วสินี ร้านแน่ที่เคียวยอกต้องโกรธแน่ เขาสั่งว่าให้ไปซ่อนอยู่ในพุ่มไม้จนกว่าเขาจะมา ฉันต้องไปซ่อนในพุ่มไม้ ไปซ่อนในพุ่มไม้จนกว่าเขาจะมา ~~แล้วเขาก็จะ~~
- โปรง - เห็นจะเป็นใหญ่แน่ไม่มีปัญหา ใหญ่แน่ ต้องไปช่วยกันจับตัวมายอกแก้ความมันจะหนีไปทางไหนรู้ไหม
- ยอก - อาจจะไปทางตะวันตก เพราะเรามาจากทิศตะวันออก
- โปรง - ต้องช่วยกันตามจับตัวให้ได
- ยอก - (อ่อนวอน) เอาแต่เพียงจับมาขังไว้ก่อน อย่างนี้จะไค้ใหม่ มันเป็ คนสติไม่คินะ
ฟี่โปรง มันไม่เคยทำอะไรควยเจตนารายเลย
- โปรง - มันยากอยู่สักหน่อย เกี่ยวกับเจ้าหยิก เจ้าหยิกนั้นมันคงยังเคื่องเรื่องที่มีมันต้องเสียมือไปข้างหนึ่ง คีตางว่าไอพวกนี้มันจับใหญ่มัดใส่กรง แล้วทำทร มานทรกรรมต่าง ๆ นา ๆ อย่างนี้มันไม่ดีเลยนา ยอกนา

ริมธารน้ำซึ่งยอกกับใหญ่ได้มาพักในคืนแรก

- ใหญ่ - ยอก - ยอก - ยอก
- ยอก - (พุดเรียบ ๆ) ตะโกนทำไมกันนะ (ใหญ่พรกพรากออกมาจากพุ่มไม้)
- ใหญ่ - ยอกจะไม่ทิ้งฉันไม่ใช่ ฉันรู้หรอกนะว่ายอกจะไม่ทิ้งฉัน
- ยอก - (คอย ๆ นั่งลงใกล้ใหญ่) ไม่ทิ้ง
- ใหญ่ - เห็นไหมละ ฉันรู้แล้วเชียวว่ายอกนะไม่ใช่คนเช่นนั้น (นั่งไปครู่หนึ่ง) นี่ยอก
- ยอก - อะไร
- ใหญ่ - ฉันทำผิดร้ายแรงอีกอย่างหนึ่งแล้ว
- ยอก - มันไม่สำคัญหรอก (เสียงคนกุกองมาแต่ไกล)
- ใหญ่ - นี่ยอก
- ยอก - อะไร
- ใหญ่ - นี่ทำไมแกไม่บอกว่าฉันเล่า
- ยอก - บนหรือ
- ใหญ่ - อ้อ เหมือนอย่างที่เคย อย่างที่ว่า " ถ้าฉันไม่มีแกคอยเป็นห่วงแหวนก้อยอยู่ละก็ฉันก็จะทำอะไรต่ออะไรได้ตามชอบใจ " อย่างงั้นนะ
- ยอก - ให้ตายซิเอา แกนี่ช่างจำอะไรที่เกิดขึ้นไม่ได้เสียเลย แต่อะไรที่ฉันพุดกับแกละแกจำได้
- ใหญ่ - ทำไมไม่บนไปละ
- ยอก - (พุดอย่างไม่มีจิตใจ) ถ้าฉันอยู่ตามลำพังของฉัน ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลย ฉันจะหางานแล้วจะไม่มีเรื่องเคืองครอน (หยุดพุด)
- ใหญ่ - วาต่อไปซิ เวลาหยุดงานแกทำอะไร
- ยอก - เวลาหยุดงานจะไปเที่ยวไหนก็ได้ เล่นบิลเลียด เทียวผู้หญิง (หยุดพุด)
- ใหญ่ - (รอทั้งควยความกระหาย) วาต่อไปซิยอก เอ - นี่แกจะไม่ดูฉันต่อไปหรื
- ยอก - ไม่คู่อีกแล้ว

- ใหญ่ - เอาเถอะ ถ้าแกไม่ต้องการฉัน ฉันก็จะไปหาที่อยู่ตามป่าตามเขาตามประสาของฉัน
ก็ได้
- ยอด - ฉันต้องการให้ใหญ่อยู่กับฉันนี่
- ใหญ่ - ถ้างั้น เล่าเรื่องนั้นให้ฉันฟังอย่างก่อน ๆ นี่อีกสิ
- ยอด - เรื่องอะไร
- ใหญ่ - เรื่องคนคล้าย ๆ กับเรานี่ละ
- ยอด - คนคล้าย ๆ กับเรานี่ละ หาหลักแหล่งไม่ได้ เป็นคนที่ว่าเหวที่สุดในโลก
วงศ์ตระกูลก็ไม่มี ไม่มีอะไรแม้แต่สักอย่างที่จะยึดเป็นหลักฐานได้
- ใหญ่ - (ร้องควยความสุข) แต่ไม่ใช่เรา นอกซิว่าเรานะเป็นยังงี้
- ยอด - แต่ไม่ใช่เรา
- ใหญ่ - เพราะว่า ----
- ยอด - เพราะว่าฉันมีแก
- ใหญ่ - แล้วฉันมีแกคอยเอาใจใส่ดูแลกันและกัน นี่แหละเรานั้นเป็นอย่างนี้เอง
(เสียงกุกองเข้ามาใกล้)
- ใหญ่ - เล่าต่อไป แล้วเป็นยังงี้
- ยอด - ใหญ่ของมองไปข้างหน้าข้ามฝั่งห้วยไปทางโน้น อะไรอีก
เห็นภาพของมันที่คล้าย (เสียงกุกองเข้ามา) เราจะหาที่แปลงเล็ก ๆ สักแปลง
หนึ่ง (ยอดซันนกกป็นมีเสียง)
- ใหญ่ - เล่าต่อไปสิ เราหาที่ใดแปลงเล็ก ๆ ใดแปลงหนึ่งแล้วเราทำยังงี้
- ยอด - เราจะเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่
- ใหญ่ - (ตะโกน) แล้วก็กระต่าย
- ยอด - ฮือ - แล้วก็กระต่าย
- ใหญ่ - แล้วฉันจะใดเป็นโคเลี้ยงกระต่าย
- ยอด - แกจะใดเป็นคนเลี้ยงกระต่าย
- ใหญ่ - (หัวเราะ) เล่าต่อไปซิยอด ว่าเมื่อไหร่เราจะลงมือทำละ
- ยอด - อีกไม่ช้า
- ใหญ่ - แกกะฉัน
- ยอด - แกกะฉัน ต่อไปนี้จะไม่มีใครทำรุ่นต่อแกอีก จะไม่มีเรื่องเคียดกร้อน ไม่มีใครตั้งหน้าทำ
รายใคร
- ใหญ่ - ฉันนี้กว่าแกโกรธฉันเสียอีก
- ยอด - เปล่าเลยใหญ่เอ๋ย ฉันไม่โกรธแก ฉันไม่เคยโกรธแก ให้แก่รู้ไวด้วย
(เสียงกุกองเข้ามา)
- ยอด - (ซันนกกป็นอีกครึ่งหนึ่ง)
- ใหญ่ - ไปหรือยังละ ไปเร็ว ๆ เข้าเถอะ
- ยอด - ไปเดี๋ยวนี้ละ
- กลอง

ระยะทางยอคนึงใหญ่ เสียงปืนดังขึ้นเห็นร่างของใหญ่ตกลง ต่อจากนั้นได้ยินเสียง
ถูกของนอกฉาก มีเสียงโปรงตะโกนเรียกเขามาว่า

โปรง - (ตะโกน) ยอค ๆ ๆ นั้นแกอยู่ไหนเธอ
(ในกลุ่มของคนทีวิ่งเข้ามาในฉาก คนแรกคือหยิก ตามมาด้วยโปรง และคนอื่น ๆ
ยอคคอย ๆ ทรวดตัวลงคุกเข่า มองร่างใหญ่ซึ่งนอนอยู่กับพื้นทราย โปรงเดินไป
ตรวจบาดแผลของใหญ่ แล้วคอย ๆ ลุกขึ้นมา พูดยกยอคด้วยความเห็นอกเห็นใจ)

โปรง - คนเรา บางทีก็จำเป็นต้องทำเช่นนั้น

พวง - แกทำได้ยังงั้นนะ

ยอค - (พูดยออย่างเหนื่อยอ่อน) ฉันทำไปแล้ว

หยิก - มันมีปืนไซ้ใหม่

ยอค - มันมีปืน

หยิก - แล้วแกก็แย่งปืนจากมันมายิงมันตาย

ยอค - (เสียงแหวเขาเกือบจะเป็นเสียงกระซิบ) ถูกแล้ว ฉันทำเช่นนั้น

โปรง - (จับที่ข้อศอกของยอคถึงมา) ไปเถอะยอคไปกับฉันไปหาเหล้ากินเสียให้เมาเลย
(โปรงคอย ๆ ดึงยอคให้ลุกขึ้นจากท่าคุกเข่า) ยอค ยอค ยอค ยอค ยอค

ยอค - (พึมพำด้วยความคันคันใจ) ก็เหมือนกัน

(ยอคและโปรงเดินออกไปอย่างเชื่องช้าปราศจากชีวิตจิตใจ หยิกและพุ่มมองตามคน
ทั้งสองที่หันมาแสดงความพิศวงแล้วเดินตามคนทั้งสองออกไป)

(คนตรี หันเข้าหาเพลงไท่เต๋อ ถ้าเวลาพอก็ให้ชาหนึ่งไท่เต๋ออีกครั้ง)

คนตรี

คนตรี